WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

3 MAART 1955. — Nr 230
5de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey
magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

OPGELET ! NEEM DIT AANDACHTIG DOOR !

RUGZIJDE VAN DE OMSLAG

NAAM EN ADRES

ONZE GROTE PRIJSVRAAG

Mijn beste jongens en meisjes,

Vandaag verschijnt op pagina 13 de zesde en laatste opgave van onze KNALPRIJSVRAAG 1955. Deze vraag is een BIJKOMENDE proef. Ze dient om de deelnemers die een zelfde aantal punten op de eerste vijf opgaven (de eigenlijke prijsvraag) zouden behalen uit elkaar te houden.

De antwoorden op de zes opgaven dienen elk op een « afzonderlijk blad » geschreven. Op elk blad moet je je naam, voornaam en juiste adres vermelden. Je moet eveneens de deelnemingsbons plakken : van 1 tot en met 6, elk nummer op het daarbij behorend antwoordblad.

De zes antwoordbladen steek je dan in een omslag, dat je zo moet adresseren :

FRONTZIJDE VAN DE OMSLAG

KNALPRIJSVRAAG 1955
Mickey Magazine
Hopstraat 47
Brussel

De antwoorden dienen binnen te zijn vóór 17 MAART 1955 te middernacht. Lezers in de kolonie of overzeese gebieden zenden via LUCHTPOST in.

Ik som nogmaals de zes opgaven op :

1. Nr 225 : Verborgen dieren (500 punten) - bon 1.
2. Nr 226 : Standard, Puch en Raleigh (600 punten) - bon 2.
3. Nr 227 : Fouten in kostumen of uitrusting (500 punten) - bon 3.
4. Nr 228 : Puzzle (500 punten) - bon 4.
5. Nr 229 : Tekening met 15 fouten (500 punten) - bon 5.
6. Nr 230 : Detektiveraadsel (schiftingsopgave) - bon 6.

In totaal dus 2.600 punten.

De klassering der deelnemers geschiedt volgens het aantal punten op de eerste vijf vragen behaald. Bij gelijkheid van punten worden de winnaars door een jury geschift.

En nu... goeie moed en veel sukses !

Taai !

Mickey

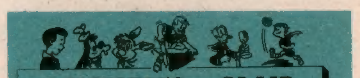

MICKEY'S CLUB

Het LIDMAATSCHAP van de Club is kosteloos. Men zendt een briefkaart met naam en adres in. Een paar dagen later wordt de lidmaatschapskaart toegezonden.

ALLE LEDEN ontvangen om de zes maanden een grote kunstgravure, als beloning.

Om hun TROUW aan hun blad worden de leden eretitels toegekend : 3 diploma's. Na één jaar : SCHILDKNAAP in de Mickeyorde; na twee jaar : RIDDER in de Mickeyorde; na drie jaar : COMMANDEUR in de Mickeyorde.

NOOIT EEN CENT TE BETALEN ! ALLES GRATIS !

MICKEY'S WOORDENBOEK

LETTER P

PHARAO

— Oom Mickey ! vraagt Morty. Pharaö is een soort zoetachtig, zwaar Brussels bier, is 't niet ?

— Nee, 't is de naam van Portugese bezitting in China ! beweert Ferdie.

— Noch het een, noch het ander, neefjes ! Jullie verwarren alle twee. Jij, Mortimer, met Faro; jij, Ferdie, met Macao ! Pharaö is de naam die men aan de koningen van Oud Egypte geeft, je weet wel : de vorsten uit de tijd der piramiden en de zeven vette en zeven magere jaren van Egypte.

— Wij moeten iets vertellen over Pharaö, Oom Mickey. En geen tien lijntjes, maar twee kantjes vol. Onze leraar kan wat vragen !

— Sla 't woordenboek op ! Wie ogen heeft vindt wat hij zoekt !

— Makkelijk praten ! 't Woord staat niet eens in 't woordenboek !

— Niet ?

— Nee, kijk maar !

Verkapt ! Die neefjes weten nooit een woord te spellen. Ze zoeken bij de letter V !

Het Hoekje der Korrespondenten

Frieda VOLDERS, Ridder Dessainlaan 11, Mechelen (België) heeft reeds een korrespondente in Nederland; zoekt nog een vriendinnetje in Zwitserland, Italië en Spanje. Ouderdom : 13 à 15 jaar.

★ ONZE RUILHOEK ★

Guy VANDERKERKEN, Kuringersteenweg 170, Hasselt (België) is verzamelaar van prospectussen over steden en landen, zichtkaarten, documentatie en landkaarten.

Lezers die hem iets van dit soort kunnen zenden, zijn bij hem graag gezien.

In ruil ontvangen ze dan andere prospectussen en documentatie.

UITSLAG VAN DE PRIJSVRAAG N° 26

(DEZE PRIJSVRAAG IS VERSCHENEN IN N° 220)

KADETTEN

1. MIEVIS André, Lambrechtslaan 33, Wemmel.
2. CLAEYS Jan, Grote Markt 11, Moeskroen.
3. ELST Agnes, Leugenberg 146, Ekeren.
4. GROTZ André, rue des Vennes 250, Luik.
5. BOONEN Willy, Gaarveldstraat 96, Hasselt.
6. JAUCOT André, Jumetstraat 9, Wattelar.
7. DE ROUCK Michel, Hertogdal 69, Oudergem.
8. ABEELS René, de Merodestraat 190, St-Gillis-Brussel.
9. DE GREEF Daniëlle, Schriekstraat 257, Sint-Mariaburg-Ekeren.
10. DORJO Guy, de Lhonneuxstraat 4, Hoei.

JUNIORS

1. RUYSEVELTS José, Guido Gezellelaan 53, Mechelen.
2. CAMBY Nicole, Simonisstraat 51, Elsene.
3. MAES Andrée, Befferstraat 34, Mechelen.
4. FRUCHTER René, Polenstraat 29, St-Gillis-Brussel.
5. VAN WIJNSBERGE Georgette, Kouterstraat 292, Wondelgem.
6. LEONARD Claudy, 221e Cie O.L.M., B.P.S. 9, F.B.A.
7. VAN OVERLOOP Anny, Kattenberg 17, Halle (bij Zandhoven).
8. DUVUISSON Georgy, Steenberg op Tienen 97, Leuven.
9. VAN OVERMEIRE Daisy, Gladiolenlaan 1, Knokke.
10. MATHIEU Henri, Ch. Gilisquetlaan 29, Schaarbeek.

SENIORS

1. CORNELIS Lena, Dijk D 5, O. L. Vr. Waver.
2. LEFEVRE Jacqueline, Ronde de Philippeville 79, Couillet.
3. RENIER Antoinette, Zwarteleeuwstraat 14, Roeselare.
4. DUMORTIER Edith, Albert I straat 76, Luingne.
5. VAN STEENLANDT Ghislaine, Jozef II straat 28, Oostende.
6. STEYAERT André, Winston Churchilllaan, Brussel.
7. DACOSSE Lucie, Eug. Gilbertstraat 15, Leuven.
8. DE SAEDELEER Luc, Wielemans - Ceuppenslaan 52, Vorst.
9. GERMAUX Marie-Anne, Alexander Markelbachstr. 113, Brussel.
10. FARJAS Karine, rue Massenet 12, Straatsburg (Frankrijk).

KORTE INHOUD

Mickey houdt de bemanning van de piratenduikboot in bedwang : hij heeft met revolverschoten in de romp van de duikboot verscheidene lekken gemaakt en de bandieten zien zich nu verplicht de gaatjes met de vingers te stoppen. Dit maakt hen voorlopig onschadelijk.

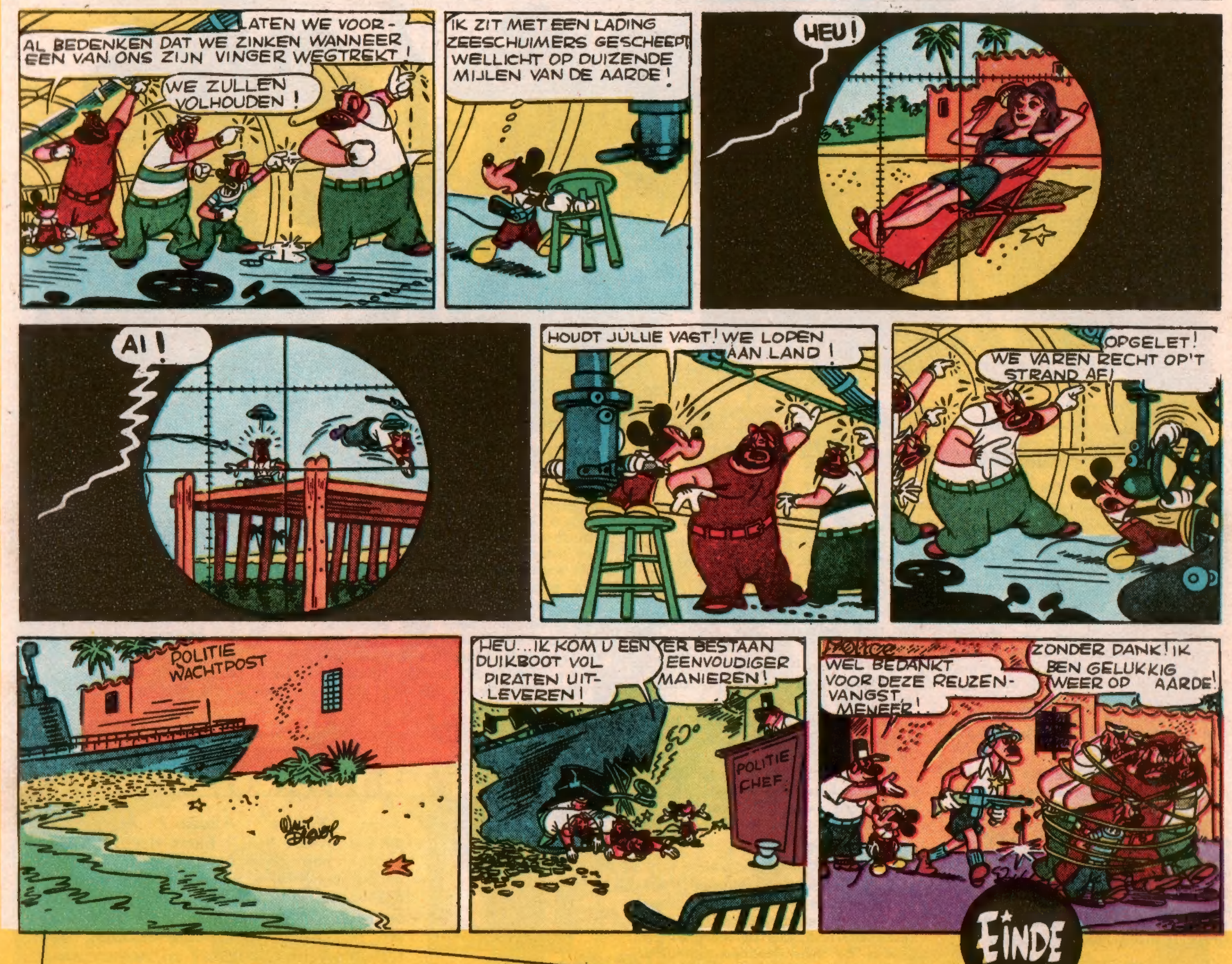

STAN LIVINGSTONE, DE BEFAAMDE ONTDEKKINGSREIZIGER,
IS VERMIST
IN GEHEIMZINNIG AFRIKA

MICKEY En DINGO
TREKKEN OP ZOEK NAAR HUN VRIEND, DAARIN GEHOLPEN DOOR
DE BESSEN VAN HET BODEMLOOS MEER
ADEMBENEMENDE AVONTUREN IN HET LAND VAN KANNIBALEN EN WILDE DIEREN, TE MIDDEN VAN AFRIKA'S DUISTERE GEVAREN.
Volgende week verschijnt hier het begin!

HET STANDBEELD

Door C. L. NOELS

HET was van uit San Sebastian del Tombo dat de dapperen van de kolonel Garcia naar de hoofdstad opmarsjeerden. Garcia had een staatsgreep gewaagd en, tegen alle verwachting in, was hij gelukt. Hij had zichzelf nu tot generaal uitgeroepen en keerde naar San Sebastian terug om er in hoogsteigen persoon een standbeeld te onthullen, dat door een kunstenaar van de streek, in opdracht van de gemeenteraad, in een granieten blok was gebeiteld : ZIJN standbeeld.

Op het vastgestelde uur onthulde de generaal het kunstgewrocht. Het volk juichte uitbundig toe. De sierlijke letters, die men voor het bronzen opschrift had besteld, waren niet tijdig geleverd en nu had de raad zijn voordeel gedaan met een letterschilder, die dit opschrift op het voetstuk had geschilderd : « AAN DE GENERAAL GARCIA, ONZE ROEMRIJKE BEVRIJDER. »

De « roemrijke bevrijder » werd vrij vroeg « de snode Garcia », de « afschuwelijke baard », de... al wat lelijk was.

Manuel Vegas, een onderstationschef, bracht de gemoederen aan 't gisten en deed met zijn partizanen de soldeniers van Garcia wijken. Zo gebeurde het, dat het rebellenleger op een avond zegevierend voor de poorten van San Sebastian del Tombo arriveerde. De stad was ontruimd door de staatstroepen, die voor de oprukkende opstandelingen de vlucht genomen hadden.

De gemeenteraad van San Sebastian verkeerde in paniekstemming. Hij vergaderde in allerijl en de alcade sprak zijn mening uit :

— Ik vrees dat Vegas ons de dood met de kogel zal geven ! Als hij het standbeeld in 't midden van het stadplein merkt, dan kunnen wij aan de reis voor de eeuwigheid denken.

— We kunnen het standbeeld opblazen ! merkte een adjunkt op.

— Gaat niet ! Ze zouden denken, dat wij hen willen bestoken met bommen ! 't Zou ons even ver brengen.

— Dan zit er geen andere redding voor ons op, dan deze die in een vlucht bestaat.

— Vluchten ? Nonsens !

De man die gesproken had stond in een hoek van de vergaderzaal, tegen de muur aanleunend en kauwend op een eindje sigaar.

— Er zijn er die gepoogd hebben te vluchten, sprak hij. Ver zijn ze niet geraakt. Als Pedro nog kon spreken... Maar de dwaas in een patroelje in handen gevallen...

— Wij zijn verloren ! zuchtte de alcade.

— Niet als wij met dat standbeeld ons voordeel doen, merkte de man rustig op.

Hij trad op de alcade toe en fluisterde hem iets in het oor. Het aangezicht van de burgervader klaarde op.

— Prachtig ! zei hij.

* * *

BIJ dageraad deed Manuel Vegas zijn intrede in de stad, nadat een afvaardiging van de raad hem verzekerd had, dat de mannen van Garcia de stad hadden ontruimd. De inwoners van San Sebastian del Tombo, had het hoofd van de afvaardiging hem gezegd, zijn met de beste gevoelens bezield. En ja, het volk juichte Manuel Vegas langs de straten toe : « Viva Vegas ! », zo luid als het Garcia verwelkomd had.

De tweede « bevrijder » bereikte het plein, waar de alcade hem opwachtte. Het volk zweeg. Manuel Vegas zat fier in het zadel en wierp een onderzoekende blik om zich heen. En die blik bleef plots rusten op... het standbeeld.

Over het aangezicht van de rebellen-hoofdman gleed een glimlach van voldoening. De gestandbeelde geleek sprekend op hem. Het opschrift, netjes herschilderd, luidde « AAN DE EDELE MANUEL VEGAS, ONZE ROEMRIJKE BEVRIJDER. » Zeker, de man van het standbeeld was enigermate dikker, maar Manuel Vegas vond, dat dit afwijkend detail zijn personaliteit ten goede kwam.

Nu gebeurde het evenwel, dat Vegas drie weken later de plaats moest ruimen voor een nieuwe diktator : Alonzo y Barrancula. Deze man bezat snor noch baard en de gemeenteraad van San Sebastian del Tombo stond weer voor een lastig probleem. Het werd echter opgelost : de « Vader des Vaderlands », alias Barrancula, vond het standbeeld erg gelijkend toen hij zijn intrede deed. De beeldhouwer had doodeenvoudig de baard en de snor weggebeiteld.

Zo veranderde de gestandbeelde nog driemaal : eens voor een kale diktator, eens voor een vogelvrije en tenslotte... Dat moeten we vertellen. Toen de laatste diktator ervoor stond vond hij het standbeeld, of wat ervan overbleef, wel van een treffende gelijkenis met zijn persoon, maar... de man had een houten been ! Daarmee had de gemeenteraad wel rekening gehouden, maar hij had zich van been vergist ! Het standbeeld had een houten linker been en de diktator een rechter !

Op de plaats van het standbeeld werd een fontein gebouwd en die staat er nu nog !

LETTER O : OBERON

— Welhoe ? Alweer ? Alles verdwijnt in dit huis ! Eerst dacht ik, dat gebrek aan orde oorzaak was van de verdwijning van sommige voorwerpen. Nu vermoed ik, dat mijn neefjes Ferdie en Morty er de hand in hebben ! Als ze iets voor hun spel nodig hebben, dan kijken ze niet lang uit en nemen maar wat ze nodig hebben, om het even wie het toebehoort !

— Wat is er aan de hand, Mickey ? vraagt Minnie.

— Ik vind mijn scheerbusje niet !

— En mijn hoortoestel is ook zoek ! zegt Pluto, die juist binnenkomt.

Pluto is niet doof, maar af en toe loopt hij rond met dat soort trompet in zijn oor... Dat geeft je een airke, beweert hij.

Trompet ? Tiens, tiens... Mijn busje en Pluto's trompet... Plots begrijp ik alles. Gisteravond heb ik mijn neefjes verteld van Oberon. Jullie weten wie 't is : de koning der Elfen in de Germaanse mitologie, de dwerg die de schat der Niebelungen bewaakt en overwonnen werd door Siegfried. Oorspronkelijk heet hij Alberich. Die Oberon hielp een ridder over veel moeilijkheden heen door hem een toverhoorn en een toverbeker te geven. En... Morty en Ferdie zijn die geschiedenis wellicht aan 't « spelen ».

En ja... Plots verschijnen mijn neefjes in de kamer. Morty heeft de rol van Oberon : hij blaast op zijn akoustiek-hoorn (of liever, op die van Pluto). Ferdie volgt, omkleed met een mantel van Minnie : hij verbeeldt Titania, Oberon's echtgenote.

Natuurlijk springen we op hen toe ! Heb je vanzeleven ! Zo ! Nu kan ik me scheren; nu kan Minnie uit en... Pluto krijgt zijn « airtje » terug.

MICKEY.

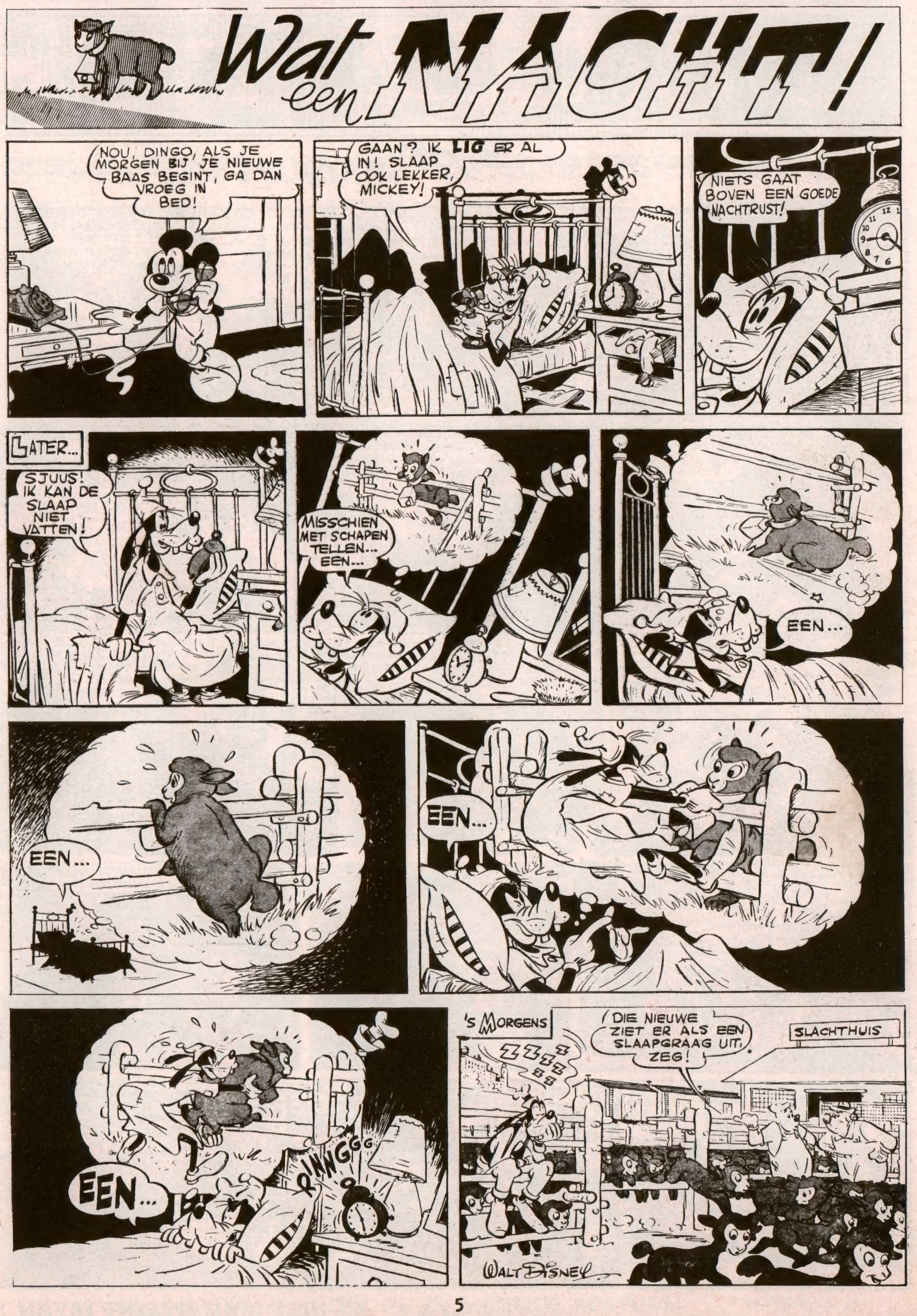

De Erfenis van PAL

KORTE INHOUD

Pal Duck, voorvader van Donald, heeft hem zijn portret nagelaten. Donald is woedend en wil de schilderij in het vuur gooien. Juist dan ontdekt hij dat het portret een kaart van een verlaten goudmijn verbergt. Donald spoedt zich naar een specialist in verlaten goudmijnen

VOLGENDE WEEK : **DE HELE STAD SPREEKT ERVAN !**

de OORLOG der ROBOTS

KORTE INHOUD

Mickey heeft een samenzwering ontdekt : vreemde kerels willen met een leger van robots de wereld veroveren. Onze vriend heeft de bende een zwartboekje ontfutseld, dat in codetaal gesteld is. De bandieten trachten nu opnieuw in het bezit van het boekje te komen. Mickey heeft het in een groot magazijn in een ruitjeskostuum verstopt.

VOLGENDE WEEK : **EEN AL TE MODIEUS KOSTUUM** 'T VERVOLGT.

Archeologen in de kijker

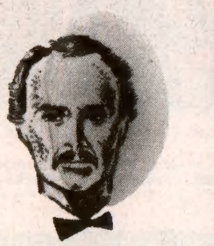

Heinrich SCHLIEMANN

de man die steden uit de Oudheid uit de grond stampte !

KIND nog en op vaders knie gezeten luisterde de kleine Heinrich met spanning naar de opwindende sage over de Trojaanse oorlog, volgens Homeros' heldendicht *Ilias*.

Vader Schliemann woonde in het dorpje Ankerhagen in Noord-Duitsland, maar Heinrich was te Neubuckow in 1822 geboren. Hoewel zijn vader een dominee was voelde Heinrich zich niet tot godsdienst onderricht aangetrokken. Integendeel interesseerde hij zich geweldig voor sagen en door oude volkeren overgeleverde verhalen over prehistorische gebeurtenissen. Vader Schliemann vermoedde niet in het minst, dat zijn zoon toen al de hoop koesterde eenmaal naar het land van de Ilias te trekken.

Toen Heinrich twaalf geworden was ging hij een handje helpen bij een kruidenier. Vijf jaar later, ten gevolge van een ongeval, moest hij zijn baantje opgeven. Hij trok naar Hamburg, toen ter tijd een welvarende havenstad, en liet er zich aanmonsteren op een schip met bestemming naar Venezuela in Zuid-Amerika. Vóór de Hollandse kust leed het vaartuig echter schipbreuk, maar Heinrich kon zich redden. Hij trok naar Amsterdam en vond er werk als boodschapper.

Terwijl hij zijn nederig baantje uitoefende studeerde Heinrich talen, een vak waar hij een geweldige aanleg voor had. Vóór een exportfirma hem als vertegenwoordiger naar St. Petersburg stuurde, had hij niet minder dan zeven talen geleerd : Nederlands, Engels, Frans, Italiaans, Portugees, Spaans en Russisch. Met zijn moedertaal, het Duits, kende hij dus in totaal acht talen.

Op 27-jarige leeftijd begon Heinrich een exportzaak voor eigen rekening. Het verging hem daarin naar wens. Vervolgens trok hij naar het goudland Californië, waar toen ter tijd de goudkoorts heerste, en verdubbelde er op korte tijd zijn vermogen.

Spijt zijn sukses in de zakenwereld koesterde Heinrich nog steeds de hoop zijn kinderdromen te verwezenlijken, nl. het opgraven van Troje, zoals dat met Pompeji gebeurd was. Voor en aleer naar het nabije Oosten te trekken studeerde hij Grieks, zowel klassiek als modern, en Arabisch. Hij nam de Koran van A tot Z door en trok als bedevaarder naar Mekka, vermond als een Arabier. Die pelgrimtocht, bedoeld om zijn kennis van de Arabische taal te bewijzen, zou hij met de dood hebben bekocht wanneer hij ontmaskerd zou zijn geweest.

Schliemann was nu twee en veertig geworden, trok zich uit de zaken terug en maakte de reis naar Troje, een stad in Klein Azië. Hij duidde een plaats aan : Hissarlik. Daar zou hij Troje blootleggen ! De wetenschapslui namen het de amateur-archeoloog niet ernstig. Integendeel spotten zij met hem. Denk eens aan : Schliemann liep met de *Ilias* in de hand en stapte de afstanden nauwkeurig af. Hij was ervan overtuigd, dat de stad der Oudheid dichter bij de Hellespont moest te vinden zijn. Hij steunde zijn beweringen op het feit dat de Grieken, volgens de *Ilias*, twee- tot driemaal daags van hun schepenkamp tot onder de muren van de belegerde stad gingen en dat Odusseus, op weg naar het slagveld, een moerasvogel hoorde fluiten.

Schliemann huurde honderd werklieden en begon zijn opzoekingen. Drie jaar lang bleef hij in dit heuvelland graven, want hij vond er niet alleen Troje, maar legde ook negen boven elkaar liggende steden bloot : deze steden, althans de eerste, klommen tot het Steentijdperk op.

Schliemann duidde de tweede stad (van onderaan geteld) als het Homerische Troje aan. Hij vond een paleis, maar het was veel kleiner dan in het epos van Homeros geschreven stond. Tot zijn grote teleurstelling vond hij geen paleisschat.

Vroeg in de morgen van de 14e Juni 1874, toen Schliemann reeds besloten had, dat het de laatste werkdag zou zijn, stond hij op de rand van de diepe uitgegraven krater. In de stralen van de opkomende zon zag hij plots iets schitteren. Hij keerde zich naar zijn vrouw en zei haar de werklieden toe te roepen een rusttijd te nemen. Toen ze terugkwam vond ze Heinrich op de knieën gezeten, naarstig aan het graven. En onder haar ogen kwam te voorschijn de fabelachtige vondst, die de ganse wereld zou verbazen : twee gouden diademen, gouden kettingen, oorringen, een gouden fles en een gouden drinkbeker en meer dan twaalf

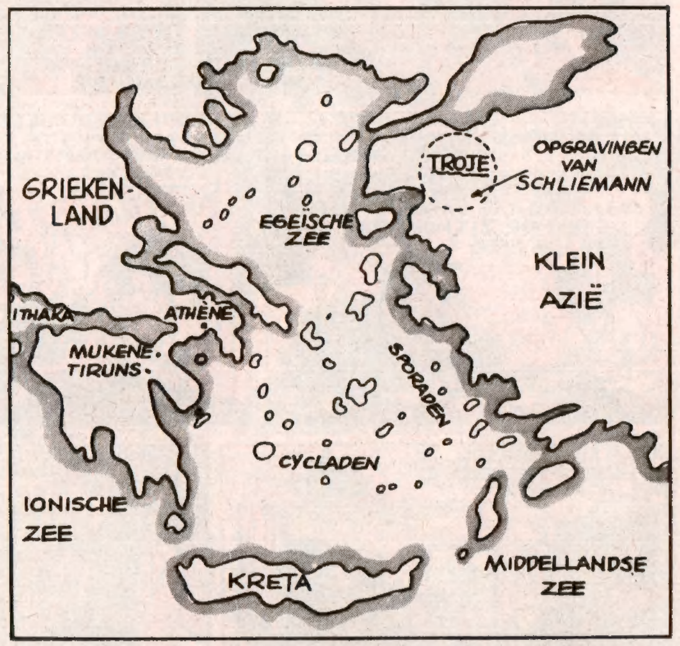

KAART VAN OUD-GRIEKENLAND

duizend ringen. Heinrich Schliemann had zijn levensdoel verwezenlijkt. Hij had Troje gevonden en de schat van Koning Priamos aan de wereld teruggeschonken.

Later werd door gespecialiseerde archeologen vastgesteld, dat Heinrich Schliemann, in zijn ijver om het paleis van Priamos, de laatste Koning van Troje, terug te vinden, dieper groef dan nodig was en steden blootlegde, die reeds lang in as lagen toen Agamemnoon en Achilles Troje kwamen belegeren om de roof van de mooie Helena te wreken.

In werkelijkheid was het Homerische Troje de zesde stad (van beneden geteld) en ze was juist zoals Homeros ze beschreven had. De schat, die Schliemann ontdekte, moet toebehoord hebben aan een koninklijke familie vele honderden jaren vóór de feiten waarvan de *Ilias* vertelt.

Schliemann was eerst boos toen men hem op zijn halve mislukking wees. Maar toch nam zijn eerlijkheid de bovenhand en hij engageerde zelf een bevoegde archeoloog om hem in zijn latere opzoekingen terzijde te staan.

Nu trok Heinrich Schliemann naar Griekenland, naar de ruïnen van het antieke Mukene. Daar moest zich het paleis van Agamemnoon, de aanvoerder der Grieken in de Trojaanse oorlog, bevinden. Eens te meer ging Heinrich voort op zijn instinkt en op zijn kennis van de klassieke auteurs, en met sukses... want hij ontdekte grafplaatsen en een koninklijke schat vijftigmaal groter dan die van Troje.

Of hij nu Troje ontdekt had of niet : één feit staat vast. We hebben hier te doen met een man die wist wat hij wou en die zijn gehele leven in dienst van een ideaal gesteld heeft. Zijn jongensdromen zijn een aansporing geweest om met onverminderde ijver en een nooit falend enthousiasme de wetenschap een onschatbare dienst te bewijzen.

Mickey, KONING van MEDIOKA

KORTE INHOUD

Onwetend van de gelijkenis tussen Koning Michaël van Medioka en onze vriend Mickey, denkt Minnie dat Mickey er zijn geld verbrast. Zij spoedt zich naar Medioka om hem eens flink de mantel te vegen. In werkelijkheid achtervolgt zij natuurlijk de ware Koning Michaël, die door Hertog Varlott ontvoerd is. Minnie ziet echter haar vergissing in.

'T VERVOLGT

VOLGENDE WEEK : DE KONING STAAT ER PAF VAN !

WALT DISNEY
stelt voor
Rob Roy
de Schotse Vrijheidsheld
OVER HET MEER KLINKT HET TREURLIED VAN DE DOEDELZAK... OVER HET WATER GLIJDT ZACHTJES DE BOOT, WAARIN...
...HET STOFFELIJK OVERSCHOT VAN LADY GLENGYLL, ROB'S MOEDER GEBORGEN IS. DE TREURIGE STOET STAPT LANGZAAM NAAR DE OUDE KRIPTE OP... PLOTS VERSCHIJNT EEN MAN...
HET IS ROB'S GEWEZEN TEGENSTREVER, DE HERTOG VAN ARGYLL, DIE DOOR MONTROSE WERD AFGEZET...
IK KOM HULDE BRENGEN AAN MIJN FAMILIELID UW MOEDER!
UW TEGENWOORDIGHEID EERT ONS, MILORD!
LADY GLENGYLL WAS EEN GOEDE VROUW... GOD HEBBE HAAR ZIEL!
WANNEER DE TREURIGE PLECHTIGHEID EINDIGT, WEERKLINKT EENSKLAPS HOEFGETRAPPEL...
MONTROSE!
DIT KEER ZULT U NIET ONTKOMEN, MACGREGOR!
MAAR DE HERTOG VAN ARGYLL WAS NIET ALLEEN GEKOMEN! OP ZIJN HULPGEROEP DUIKT PLOTS EEN GROEP STEVIGE HIGHLANDERS OP, KLAAR OM ELKE INMENGING VAN MONTROSE TE VOORKOMEN...
INVERARY! CRUACHAN!
ZO, ARGYLL! DE CAMPBELLS HEULEN DUS MET DE MACGREGORS? DAAR ZAL MINISTER WALPOLE VAN HOREN!
BARBAAR! ONBESCHAAMDE RUSTVERSTOORDER! IN DE HIGHLANDS EERBIEDIGT MEN DE DODEN!
WALPOLE KENT DE KERELS VAN UW SLAG... HIJ KOOPT OF VERKOOPT, AL NAAR HIJ ZE NODIG HEEFT OF MISSEN KAN! GA EN LIK VERDER ZIJN ZOLEN... ZOLANG JE KUNT!
MONTROSE TREKT ZICH WOEDEND TERUG!
DE MACGREGORS STAAN BIJ U IN DE SCHULD, MILORD!
GANS SCHOTLAND ZOU U DANKBAAR ZIJN WANNEER U 'T BELEG VOOR INVERSNAID OPBRAK!
IK DOE ONGRAAG BELOFTEN DIE IK NIET ZEKER BEN TE KUNNEN HOUDEN! VAARWEL, MILORD!
'T VERVOLGT.

KAMP
bij de
Rode Rivier

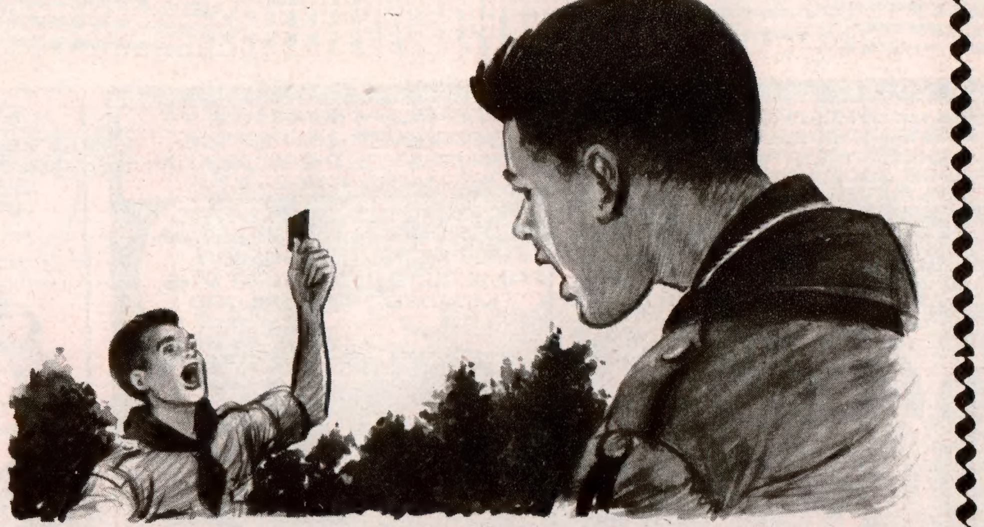

KORTE INHOUD

Een groep scouts mag op een verlaten heuvelgrond van Vaartje Kazemier kamperen. De pachter ontvangt echter een anonieme brief : « Als u die scouts laat kamperen, dan stelt u zich vrijwillig bloot aan ernstige moeilijkheden ! » De scouts verwittigen de gendarmerie en slaan dan toch hun kamp op. De eerste nacht verloopt zonder incidenten. Dan wordt een spoor ontdekt... Worden zij bespied ? Zijn zij in gevaar ? De scouts vergaderen om een beslissing te treffen : opbreken of blijven. Ze spreken zich voor het blijven uit.

Een nieuwe onuitgegeven roman door CH.-L. SOUVELIER

HOOFDSTUK IV

Op verkenning

LEKKER in zijn warme dekens gerold keek Jaak naar het schijnsel van de opgaande zon, dat door het bovenzeil in de tent sijpelde. Zijn makkers sliepen nog en hij vond het prettig te genieten van het ogenblik vóór het opstaan. Straks zouden ze allen bij het eerste signaal rechtwippen en in de frisse morgenstond naar de rivier trekken om er zich te wassen.

Jaak dacht na over de voorbije dag : de raadszitting, het openen van het *Tally* (1) waarin alle kampgebeurtenissen zouden opgetekend worden, het definitieve inrichten van het kamp — keuken, vuren, hudo's — en het planten van een mast, waaraan de vlag zou wapperen.

Terwijl Jaak de gebeurtenissen overwoog weerklonk eensklaps het geratel van een wekker, een bekend instrument dat de Slaper toebehoorde en nu uit de naburige hut, waar zijn eigenaar de wacht had, de scouts in de dag riep, of althans de man van wacht, die zijn makkers moest wekken.

De Slaper kwam inderdaad even later naar de tenten toe en riep keel sta bij : « Eruit, slapers ! 't is zeven uur ! »

Toen Jaak zijn tent verliet ontdekte hij de Slaper met een deken over de schouders en zijn wekker onder de arm. Te oordelen naar zijn uiterlijk, had de man van wacht een « rustige wake » gehad, want er kleefden nog strovezels aan zijn kleren.

— Lekker geslapen ? vroeg Jaak voor de gein.

— En of !... Heu... ik bedoel... 't is hard een nacht zonder slapen.

Allen proesten het uit, behalve de Kok, die reeds zijn spul bekeurde om zich ervan te overtuigen, dat er tijdens de nacht geen grappenmakers waren langs gekomen.

— Dit keer is 't oké ! zei hij. Alles is gaaf en gezond !

— Dat komt omdat ik aan de mast een papier gespijkerd heb, merkte de Dichter aan.

(1) Dagblad van de Scout.

— Wat staat erop ?

— Hier liggen wolfijzers en schietgeweren ! antwoordde de Dichter.

— Tiens ! sprak nu de Trapper. Ik zou wel eens willen weten waar dat papier hangt. In elk geval niet aan de mast.

Allen keken de kant van de vlaggespar uit. De boodschap voor ongewenste nachtbezoekers was verdwenen. Aan de voet van de mast lag de bijl.

— Slaper, zoals je bijnaam 't vertelt, heb je vannacht je voordeel met je slaperigheid gedaan ! sprak de Trapper. Heb je de bijl aangeraakt ?

— Nee ! Ik ben de hele nacht in de hut gebleven...

— Dus geen ronde gedaan ?! riep de Kok uit. Dat is fraai ! Je moest je schamen !

— Maar ik had mijn wekker bij en...

— ...en die moest je wekken wanneer iemand in het kamp zou komen ? schertste de Kok. Vertel eens : heb jij dat papier van de Dichter gezien ? Waar is 't ?

— Hier ! sprak de Trapper kalm. Ik heb 't gevonden, verfomfaaid, weggegooid achter de tenten. De wind blaast Oost, het papier kan dus niet achter de tenten gewaaid zijn, integendeel... Iemand is dus vannacht in het kamp gekomen. Hij heeft 't papier gelezen, afgerukt, verfomfaaid en achteloos weggegooid.

Er volgde een korte stilte.

— Kok ! riep Jaak toen. Bij je messen ! Of liever : bij je potten en kannen. Koffie klaarmaken ! Na het ontbijt zullen we over het geval verder diskussiëren. Niemand mag het kamp in zijn eentje verlaten. Lukas, houd jij de Kok gezelschap terwijl wij naar de rivier gaan.

Zo begon dan de dag...

In de namiddag trok men op verkenning uit. De Dichter kreeg kans enkele kiekjes te nemen van de omgeving. De rivier hadden zij, wegens haar roodbruine oevers « De Rode Rivier » genoemd; de rotswand, waar vele vogels hun nest tussen de spleten gebouwd hadden, kreeg de naam « Meeuwenburg »; de hut, waar het stro van Vaartje Kazemier was gestapeld, werd vergeleken bij een Zwitsers villaatje; het kamp zelf, wegens de gebeurtenissen, bij een Indiaanse Vesting; en het pad, het beroerde pad dat nergens naartoe leidde, kreeg de naam Oorlogspad ! Voor de heuvel met de dennebomen had men blijkbaar geen fantasienaam gevonden : hij bleef de Dennenheuvel.

Jaak had een kaart van de omgeving van het kamp getekend. Een rotsnaald aan de overkant van de rivier had hij « Bijlrots » genoemd. Het balkon, gevormd door houtsblokken, steunend op palen, precies aan het uiteinde van het Oorlogspad, werd op de kaart als « Kaai » vermeld.

Na hun verkenningstocht vergaderden de scouts in de schaduw van het Zwitsers villaatje.

— Wij zijn nog altijd even wijs, sprak Jaak. We weten, dat wij nachtelijk bezoek hebben gehad, maar wie de bezoeker, of de bezoekers zijn, dat moeten we nog uitmaken. Wij hebben slechts één teken : de geruite muts.

— En de voetindruk, merkte de Trapper aan. De turnsandalen !

— Er is nog meer ! riep de Dichter uit, die de genomen foto's in zijn donkere kamer — de hut — ontwikkeld had. Kijk !

— Maar dat is een foto van het Zwitsers villaatje, zei de Kok.

— Bij maneschijn genomen, merkte de Slaper aan.

— Ja, gisteravond, sprak de Dichter. Kijk eens naar 't venster !

— Maar... Dat is waarachtig een menselijke silhouet ! riep Jaak uit.

— Jullie zaten gisterenavond rond het vuur toen ik de foto nam, verklaarde de Dichter. De man zag me niet, ik zag hem niet... de foto wel ! Kijk goed, merk je de muts ? Misschien is het de GERUITE muts !

— Nu hebben wij tenminste al één bewijs, sprak Jaak. En dat bewijs wil, dat we 's. nachts waaks moeten zijn. Pol, vannacht is 't jou beurt. Ik hoef je zeker niet te zeggen, dat je niet mag inslapen. Ogen open houden ! Denkelijk sluipt die man vannacht weer rond in het kamp !

('t vervolgt.)

VOLGENDE WEEK : ***DE VIJAND IS IN DE PLAATS !***

onze
GROTE PRIJSVRAAG

★ *De bijkomende vraag :* EEN DETEKTIVERAADSEL

HET ALIBI VAN M. BROMBER

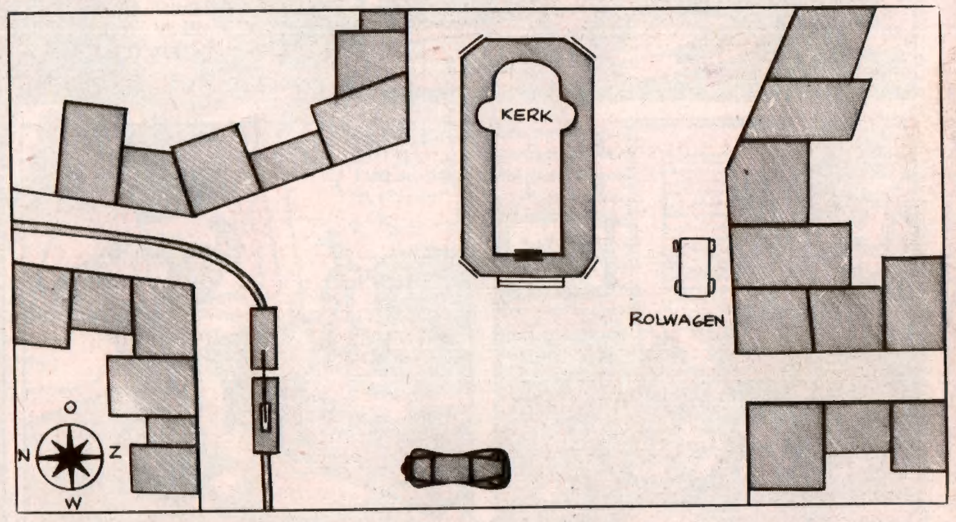

EDWARD Bromber was in het geheel niet tevreden. Met reden : hij zat in het bureau van de kommissaris van politie Jean Dumoulin, die hem ervan verdacht een belangrijke juwelendiefstal te hebben gepleegd.

— In uw plaats zou ik maar niet langer loochenen, sprak de kommissaris tot de man. De beweringen van de getuigen wijzen er ten overvloede op, dat u de dader bent.

— Maar, M. de Kommissaris, wierp M. Bromber op, hoe kunt u een persoon als de dader van een diefstal aanwijzen alleen maar op grond van vage herinneringen van een paar getuigen. Er zijn, als ik me niet vergis, zowat 40 millioen inwoners in Frankrijk.

— Ja, M. Bromber. Van die 40 millioen leven er slechts enkele duizenden in ons stadje Bayeux. Neem 't me niet kwalijk als ik u zeg, dat u behoort tot enkele zeldzame personen, die men onmiddellijk verdenkt bij elke diefstal of misdaad. En van die enkele zeldzame personen komt alleen uw persoonsbeschrijving overeen met de getuigenissen.

— Exkuzeer, M. de Kommissaris, sprak M. Bromber. Wanneer had de diefstal plaats ?

— Ik zei het u al : eergisteren, 28 Augustus, tussen 10 u. 15 en 10 u. 30.

— Eergisteren ! Ha ! M. de Kommissaris, die dag was ik niet in Bayeux : het was een Zaterdag en ik heb de hele dag te Ramignac doorgebracht, dus 50 km van hier.

— Hebt u bewijzen ?

— Zeker. Ik was er met mijn vriend Jean-Pierre Salpeter.

— Dat is nu bepaald geen referentie, M. Bromber. M. Salpeter staat ook niet in een al te goede roep.

— Kan ik het verhelpen ! riep M. Bromber uit. Maar ik heb meer... Een foto die door mijn vriend Salpeter genomen werd en die hij me van morgen gegeven heeft.

— Een foto van u ?

— Ja, M. de Kommissaris.

— Toon eens !

— Kijk !

— Tiens ! sprak de kommissaris toen hij de foto te zien kreeg. Ik wist niet, dat u kerken bezocht, M. Bromber !

— 't Is te zeggen... af en toe eens... voor de kunst, begrijpt u ?

— Af en toe, zegt u. Op bepaalde uren ?... Die foto werd, naar ik zie, te 10 u. 20 genomen, of ongeveer. Wonderbaar toeval, M. Bromber !

— Ze bewijst mijn onschuld, M. de Kommissaris. Onomstotelijk zelfs. Kan ik nu weggaan ?

— Wacht nog even... Ik moet nadenken... Ik wil graag alles aanvaarden, als 't werkelijk onomstotelijk is.

De kommissaris onderzocht de foto aandachtig. Ze stelde de gevel van de Romaanse abdij van Ramignac voor. De kommissaris kende die kerk goed. Op de foto stond M. Bromber op een der treden vóór de ingang. Zijn silhouet — hij droeg een zwart kostuum — stak fel af op de zonbeschenen gevel. Boven het portaal wees een ingebouwde horloge 10 u. 19 aan.

De kommissaris merkte eveneens een circus-rolwagen, ietwat bezijden de kerk. Op de affiche van de rolwagen las hij : « Zaterdag 28 Augustus — Vanavond vertoning op het Marktplein ».

(De tekening hierbij geeft een planobeeld van de kerk en haar omgeving).

De foto bezorgde M. Bromber dus een volmaakt alibi : juiste dag, juiste uur.

De kommissaris dacht er echter anders over.

— M. Edward Bromber, sprak hij, ik beschuldig u van de diefstal die 28 Augustus bij de juwelier Rissen bedreven werd. U bent in voorlopige hechtenis !

— Maar mijn vriend Salpeter...

— Die wordt straks ook gearresteerd, antwoordde de kommissaris. Voor medeplichtigheid !

PRIJZEN DIE JE ZULLEN VERRUKKEN !

Waarom moet je aan deze prijsvraag deelnemen en je antwoorden deze week op de post bezorgen ?

Omdat er niet minder dan 1.000 prijzen te winnen zijn. Dus maak je 1.000 kansen bij deze prijsvraag. Dat is geen peulschilletje meer ! Want...

Een Standard-8, twee Puch-scooters, een TV-post « Acec », tien Raleigh-fietsen, twee Acec-radioposten, kinematoestellen, mecano's, polshorloges, schaalmodellen van kano's en vliegtuigen, fototoestellen enz. krijg je maar niet iedere dag te winnen !

Duizend prijzen ! Zeg, lokt het je niet ? Wacht dan maar niet : zend spoedig je antwoorden in !

OP PAGINA 2 VIND JE UITLEG IN VERBAND MET ONZE GROTE PRIJSKAMP. —ALLES IN EEN ENKELE KEER INZENDEN !

GROTE PRIJSKAMP BON N°

BEROEPS-ORIËNTERING!
WAT IS DAT VOOR EEN VOLKJE?
APEN DIE IK GA AFRICHTEN OM FORTUIN MEE TE MAKEN, MICKEY!
MICKEY DENKT DAT 'T ME IN MIJN BOVENKAMER SCHEELT...HM!
ZET ER VAART ACHTER, JONGENS!
ZO! HIER ZIJN WE TERECHT!
CIRKUS AGENTUUR
APEN? KAN IK NIET GEBRUIKEN!
GEEN NOOD JONGENS!
REVUE'S AGENTUUR
DIREKTIE
NEE!
ERUIT!
JONGENS, WE MOETEN ER WAT ANDERS OP VINDEN! MOED HOUDEN!
SSST... 70.000... 80.000... 90.000...
DINGO'S BOUWONDERNEMING SNEL EN GOEDKOOP
HEU?!
BUREEL
WALT DISNEY

ZO LEEFT EEN WOLF
PAPPIE, KIJK MIJN SCHOOLRAPPORT EENS IN! U MAG TROTS OP ME ZIJN!
LAAT 'NS KIJKEN, WOLFJE!
SPELLEN... WEL! REKENEN... WEL! GESCHIEDENIS... WEL! GEDRAG... ZEER WEL!
BA! VERSCHRIKKELIJK! JE WORDT "WELLER OM WELLER" DAT DULD IK NIET!
NEEM JE HOED, WOLFJE! IK BRENG JE UIT DEZE "WELLIGE" OMGEVING WEG!
WAAR WE NAARTOE GAAN, ZUL JE ALS EEN ECHTE WOLF MOETEN LEVEN!
WE GAAN TOCH NIET TE VER 'T WOUD IN, HÉ, PAPPIE? IK HEB VANAVOND VERGADERING MET DE BEVER-SCOUTS!
BA! KINDERSPEL!
TOEN IK JOUW LEEFTIJD HAD WAS IK VAN GEEN DUIVELEN VERVAARD! IK WAS LID VAN DE STRUIKROVERS!
PAPPIE, U WEET TOCH, DAT DIT DEEL VAN 'T BOS ZEER GEVAARLIJK IS!
HOE GEVAARLIJKER, DES TE BETER!

EN WE KOMEN ER NIET UIT EER JE EEN TAAIE BOZE WOLF BEN ALS IK! HOOR JE DAT?
EN WAT DOEN WE ALS WE EEN WILD DIER ONTMOETEN?
WEL, DAN ZUL JE ZIEN HOE EEN GROTE BOZE WOLF MOET HANDELEN!
BEGIN ALVAST, PAPPIE! DAAR IS EEN GRIZZLY!
IEK!
WAAROM TREUZEL JE WOLFJE?... LOPEN!
OEF! WE ZIJN VEILIG! (HIJG! HIJG!)
ONTLOOPT EEN BOZE HET GEVAAR, PAPPIE?
ER IS EEN TIJD OM TE LOPEN EN EEN OM TE VECHTEN! NU WAS HET LOPENSTIJD, ZOONLIEF!
ZOEK EEN PARTIJ RIJSJES, WOLFJE! WE KAMPEREN HIER VOOR DE NACHT!
DROMMELS! MIJN LAATSTE LUCIFER! IK HOOP DAT HET VUUR AANVLAMT!
HA! DAT IS VOOR MEKAAR!
NU GAAN WE VOOR 'T AVONDMAAL EEN KALKOEN VANGEN! VOORUIT, VOLG ME!
IEK! OM DE DUIVEL! WAT DOE JE, WOLFJE?
IK DOOF HET VUUR MET DE AARDE UIT, PAPPIE!
OP SCHOOL LEREN ZE ONS NOOIT EEN VUUR IN HET BOS ONBEWAAKT TE LATEN BRANDEN!
PRIETPRAAT!
IK GEBRUIKTE MIJN LAATSTE LUCIFER WEET JE? HOE ZULLEN WE DE KALKOEN BRADEN?
WEES GERUST, PAPA...
IK KAN ZONDER LUCIFERS VUUR MAKEN! DAT LEERDE IK BIJ DE BEVERSCOUTS!
SCHOOL! SCOUTS! BA EN NOG BIS BA!
LEERDE JE OOK HOE JE EEN WILDE KALKOEN MOET VANGEN? LUISTER...
GOBBEL! GOBBEL! GOBBEL!
HOOR JE HET ANTWOORD? HI! HI! 'T KOMT UIT GINDSE STRUIK!
HEEL SLIM, PAPPIE!
GOBBEL! GOBBEL!
IK HEB JE!
WAK!

OEI!
PIK!
PIK!
PIK!
OEI! MIJN ARM HOOFD! DIE VOGELS ZIJN VEEL WILDER DAN IK EERST DACHT!
HM! WE ZULLEN HET ZONDER KALKOEN MOETEN STELLEN, DENK IK!
WE KUNNEN BESSEN ETEN! IK LEERDE OP SCHOOL DE EETBARE UIT DE GIFTIGE TE HOUDEN!
BESSEN! BA!
WIE HEEFT ER OOIT EEN WOLF BESSEN ZIEN ETEN? IK MOET WILD HEBBEN VOOR MIJN MAAL!
MAAR ER WAS DAN TOCH GEEN WILD TE VANGEN...
HEU... GEEF ME NOG WAT BESSEN, WOLFJE! IK KREPEER HAAST VAN DE HONGER!
FOEI! BA! IK STIK LIEVER DAN DIE DINGEN TE SLIKKEN!
ZULLEN WE HUISTOE KEREN, PAPPIE? DAAR HEBBEN WE IN EEN OMMEZIEN EEN MAAL KLAAR!
NEE! NIET EER IK JE GELEERD HEB EEN GROTE BOZE WOLF TE ZIJN ZOALS IK!
IK DOE MIJN BEST, PAPPIE! ECHT, HOOR!
KOM! IK WEET EEN PROEVE VAN MOED VOOR JE! HET ZAL ONS TROUWENS IETS ONDER DE TAND BRENGEN!
WAT, PAPPIE?
ARENDSEIEREN ROVEN! HI! HI! EN WE ZULLEN EEN ARENDSOMMELET BAKKEN! HI! HI!
KLIM DIE BERG OP! VERDEROP ZUL JE WEL ENKELE ARENDSNESTEN VINDEN!
EN KOM NIET MET LEGE HANDEN TERUG, HOOR!
IK ZAL MIJN BEST DOEN, PAPPIE!
HAHA! NU BEGINT HIJ ALS EEN BOZE WOLF TE HANDELEN! EEN AARTJE NAAR ZIJN VAARTJE!
... STERK, SLUW, MOEDIG EN DE DUIVEL TE KWAAD! EN BOVENDIEN...
IEK! INDIANEN!
HELP! LOPEN VOOR JE LEVEN, WOLFJE!
DIT IS DE EERSTE MAAL DAT EEN WOLF VAN ME GAAT LOPEN! GEWOONLIJK GAAT HET ANDERSOM!
BENT U ZEKER DAT HET EEN INDIAAN WAS, PAPA?
JA, EEN REUS VAN EEN KEREL! HIJ WOU ME SCALPEREN!

ons compleet verhaal

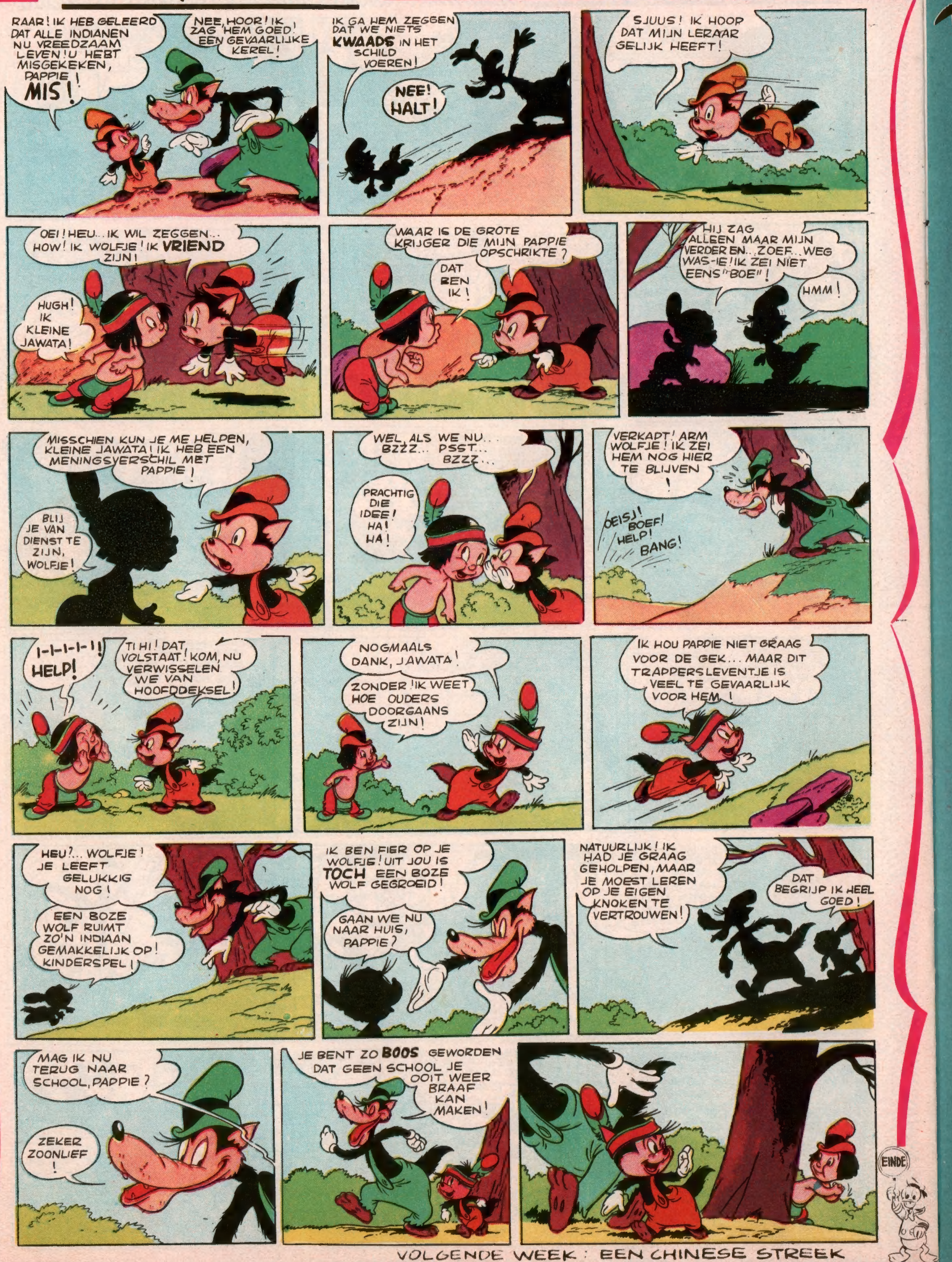

VOLGENDE WEEK: EEN CHINESE STREEK

ZIGZAGS

Jongen! Teken met je schaar!

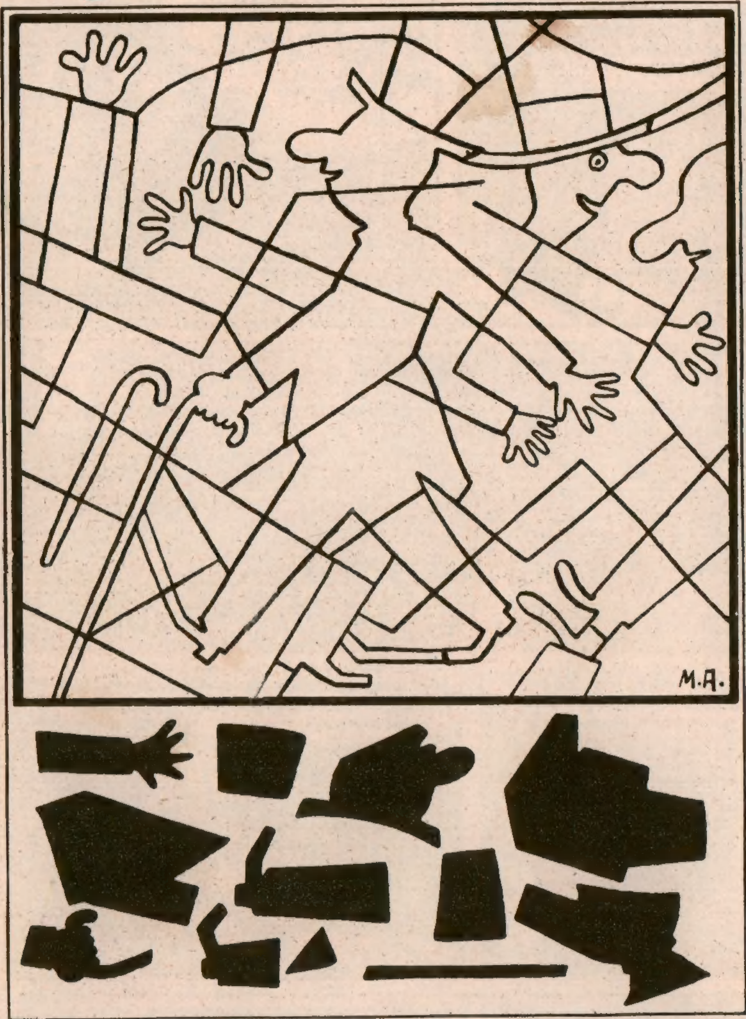

Met de schaar tekenen? Welja! Hoe? Knip de zwarte deeltjes hierboven uit en plak ze op de passende plaats in de tekening. Zo ontstaat dan een leuk tableau!

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

Klein broertje verstopt zich onder tafel en roept :
— Mammie! Pappie! Zoek me nu eens?
Maar hij voegt er smekend aan toe :
— Niet onder tafel kijken, hoor, want daar zit ik!
(Weyns Willy, Berchem-Antw.)

* * *

VADER : Hoeveel soorten thee bestaan er?
SUSKE : Vier soorten, vader : Adoremus te, benedicimus te, glorificamus te en laudamus te.
(Van De Poel Willy, Koekelberg.)

* * *

Een leerling doet zijn mondeling examen. Hij weet er heel wat van en de professor beëindigt met veel plezier de ondervraging :
— Nu nog een laatste vraag : U hebt recht op een erfenis. Wat doet u voor u deze aanvaardt?
— Schulden maken, professor!
(Minnen Eddy, Vilvoorde.)

* * *

MOEDER : Maar, Jantje, kijk eens naar je voorhoofd! Het hangt nog vol zeep.
JANTJE : Ik kan er niets aan doen, moeder. Er was geen handdoek en mijn hemd was te kort, ik kon er niet bij.
(Domen Isidoor, Antwerpen.)

* * *

MOEDER (in aanwezigheid der kinderen tot het nieuwe dienstmeisje) : Enne... mag ik vragen waarom u uit uw vorige dienst ontslagen werd?
DIENTSMEISJE : Mevrouw beweerde dat ik de kinderen soms vergat te wassen, of het niet netjes genoeg deed.
DE KINDEREN (spontaan in koor) : Toe, moesje, neem haar, het is zeker een goede!
(Mommaerts Georges, Molenberg Hoeilaart.)

Clubleden maken er een erezaak van!

Clubspeld ....fr. 15,—
Clubwimpel .... 20,—
Postpapier :
Gewoon kaft ... 7,50
Grote luxedoos 25,—

Bestellen door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey Magazine », Brussel.

Waar is toch de schaar?

Als je een schaar nodig hebt vind je ze nooit!

En toch moet dat vignet op de keerzijde van deze pagina worden afgeknipt, want het geeft, met 25 andere, recht op een prachtige beloning!

ZOEK DE VERBORGEN NAMEN!

In onderstaande zinnetjes zitten namen verborgen. Welke?
— Ja, niets is al te veel, zei de leegloper! (Jongensnaam.)
— U moet veel slapen, zei de dokter. (Diernaam.)
— Ik heb okkernoten meegebracht! (Diernaam.)
— Dodo rust de hele winter, zei 't Wit Konijn (Jongensnaam.)
— De hertog van Alva was een boze kerel. (Diernaam.)
— Simon Bolivar kende de roem en de smaad. (Diernaam.)

★ Deze zoekzinnetjes werden ingezonden door Kitty Meulders (Berchem) en Eric Valschaert (Gent).

JAN (Ja, n...). — APEN (Veel sl...apen). — BOK (Ik heb ok...). — DORUS (Do...do rus...). — HERT (hert...og). — VARKEN (Boli...var ken...).

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1955.

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : Frieda CLAES (Boom) en Roger DE WINTER (Mechelen).

1. Het hangt aan een stokje. Het draagt een rood rokje. Het heeft ook een buikje, vol lekkere wijn! Wat mag dat wel zijn?
2. Ze drukken eens hier en eens daar en dan huil ik van de pijn.
3. Zonder kolen of hout kan ik branden.

ANTWOORDEN

1. Een kers. - 2. De piano. - 3. Een sigaar of sigaret.

PRETTIG NAAMFEEST

3-3 : H. Cunegondis
H. Oliva
4-3 : H. Casimir
5-3 : H. Adriaan
6-3 : H. Coletta
7-3 : H. Thomas
8-3 : H. Beata
H. Philemon
9-3 : H. Francisca

OPGELET!

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DE FOUT VAN GALLAWAY MAC DUCK

KORTE INHOUD

Gallaway Mac Duck, een voorvader van Oom Jeremias, had een kontrakt getekend om een kist rammenas in Jamaïca te leveren. Zo hij er niet in lukte, zou hij zijn hele bezit aan Worgher Mac Sue moeten afstaan. Zijn schip « De Ghouden Ghans » zinkt. Tweehonderd jaar later komt Gluiper Mac Sue bij Oom Jeremias de uitvoering van het kontrakt eisen.

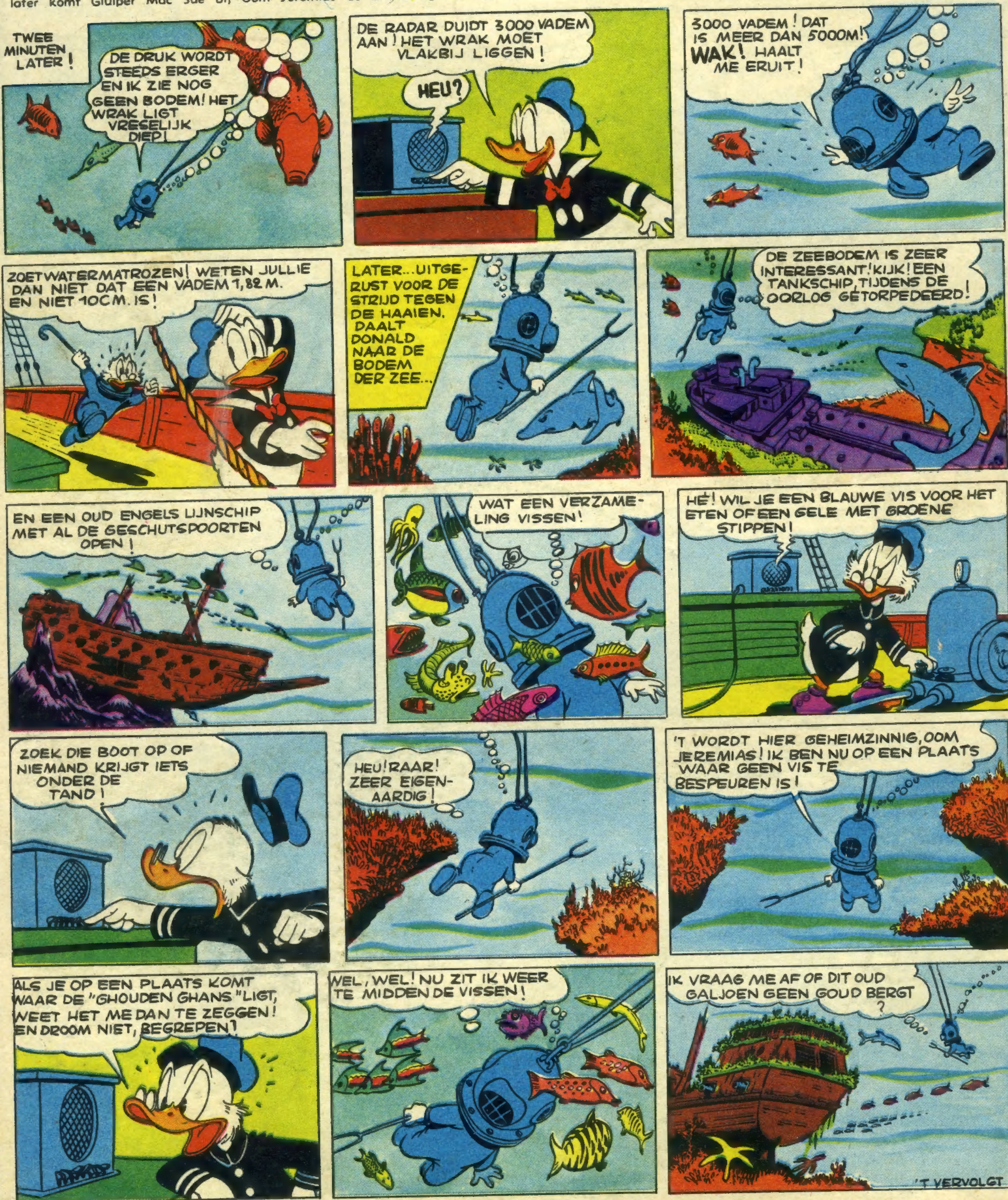

VOLGENDE WEEK : **DONALD VINDT EEN SCHAT**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.